

Arrest

**nr. 85 605 van 3 augustus 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 mei 2011 het Rijk binnen en diende op 24 mei 2011 een asielaanvraag in. Op 30 maart 2012 werd een beslissing genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Het onderhavig beroep is gericht tegen deze beslissing.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Chandina Comilla (Bangladesh). U zou vanaf 2005 lid geweest zijn van de ‘Bangladesh

Nationalist Party' ("BNP"). U zou een publiciteitsecretaris voor "BNP" zijn geweest sinds 2008. Uw vader zou gronden gehad hebben dichtbij de winkel van A.M.. A.M. zou deze grond willen kopen hebben. De 'Awami-League' zou zich achter A.M. geschaard hebben. Toen de 'Awami-League' aan de macht kwam, wilden ze opnieuw uw grond kopen. U zou geweigerd hebben. Ze zouden u meermaals bedreigd hebben. U zou naar de politie geweest zijn maar de politie zou niets gedaan hebben. Op 14 februari 2009 zouden er tien tot twaalf personen van 'Awami-League' uw winkel zijn binnengevallen en uw winkel hebben vernield. U zou via de achterdeur kunnen ontsnappen zijn. Vervolgens zouden er drugs in uw winkel verstopt zijn. Er zou een valse drugszaak tegen u ingediend zijn. Op 15 februari 2009 zou u naar Chittagong gegaan zijn. Op 4 of 5 juli 2009 zou u Bangladesh hebben verlaten. Met een schip zou u naar Griekenland gereisd zijn. Op 5 januari 2010 zou u Griekenland verlaten hebben. Van Griekenland zou u met een schip naar Italië hebben gereisd. U zou meer dan een jaar verbleven hebben in Italië. Met de trein zou u naar België hebben gereisd. U diende in België op 24 mei 2011 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een originele partijbrief, een originele brief van uw advocaat, gecertificeerde kopieën van documenten aangaande uw rechtzaak, een fotokopie van een arrestatiebevel en twee enveloppen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient het CGVS op te merken dat u geen enkel identiteitsdocument neerlegde. U gaf aan dat u een nationale identiteitskaart hebt maar dat deze werd gestolen op 14 februari 2009 (zie gehoorverslag CGVS p.11). U zou een paspoort hebben aangevraagd bij de Bengaalse ambassade in Griekenland (zie gehoorverslag CGVS p.11). U zou dit paspoort zonder problemen verkregen hebben van de Bengaalse ambassade in Griekenland. Bij uw aanvraag voor een paspoort zou u een geboorteakte voorgelegd hebben (zie gehoorverslag CGVS p.12). De Bengaalse ambassade zou deze geboorteakte bijgehouden hebben (zie gehoorverslag CGVS p.12). Het is weinig aannemelijk dat een ambassade zo'n belangrijk document zou bijhouden. Als ze al het origineel zouden ingehouden hebben, zouden ze u tenminste een fotokopie kunnen geven hebben van uw geboorteakte. U verklaarde dat u niet weet waarom u een paspoort hebt aangevraagd wat bevreemdend is aangezien er toch wel een reden moet zijn om een paspoort aan te vragen, ook al is de reden maar dat u een paspoort wilde bezitten (zie gehoorverslag CGVS p.11). U verklaarde dat u het paspoort in Griekenland hebt verloren (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dit kan echter niet overtuigen en het CGVS vermoedt dan ook dat u het paspoort wilt verborgen houden voor de Belgische autoriteiten aangezien het paspoort bepaalde uit-of inreisstempels kan bevatten. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat dit uw vrees voor de Bengaalse autoriteiten ondermijnt aangezien u een paspoort aanvraag bij een Bengaalse Ambassade én dit deed nadat een rechtzaak die tegen u zou zijn aangespannen en u dus werd gezocht door diezelfde Bengaalse overheid. Daarbij merkt het CGVS nog op dat u naliert om in Italië asiel aan te vragen. Indien u werkelijk problemen had gekend in Bangladesh, kan worden aangenomen dat u internationale bescherming zou zoeken zodra u in een Europees land aankwam, minstens indien u een jaar lang daar verbleef.

Ten tweede kan er weinig geloof worden gehecht aan uw beweerd politiek profiel. Zo blijft u vaag en algemeen over uw activiteiten als publiciteitssecretaris (zie gehoorverslag CGVS p.7). U bleef ook algemeen over de politieke standpunten van BNP, die de partij onderscheidt van andere partijen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kon ook slechts één hoofdprincipe aangeven van de BNP namelijk eenheid (zie gehoorverslag CGVS p.8). Gezien uw beweerd functie in de partij mag en kan men verwachten dat u toch meer in detail kan treden over de "BNP". In de partijbrief die u voorlegde staat de 'Awami-League' verkeerdelijk aangegeven als de Aowamileage (zie document 1, groene map). U geeft ook aan dat u niet weet wie uw brief heeft ondertekend, wat wijst op een gesolliciteerd karakter. Het is weinig waarschijnlijk dat men de naam van de politieke tegenstander niet correct kan spellen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de voorgelegde partijbrief. Aangezien u uw politiek profiel niet aannemelijk kon maken, kan er ook geen geloof worden gehecht aan het beweerd feit dat u werd vervolgd omwille van uw politieke activiteiten (zie gehoorverslag CGVS p.16).

Ten derde kan er geen geloof worden gehecht aan de beweerde rechtzaak. Zo is uw kennis aangaande de beweerde rechtzaak beperkt én foutief. Bovendien vertoonde u ook weinig interesse in de beweerde rechtzaak. Wat betreft uw kennis dient opgemerkt te worden dat u de naam van de rechter niet kende (zie gehoorverslag CGVS p.15). U wist niet wanneer de laatste hoorzitting in uw rechtzaak plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS p.15). U hebt geen idee onder welk artikel van de drugswet u juist werd beschuldigd (zie gehoorverslag CGVS p.15). Hoewel u aangaf dat er zeven of acht getuigen waren, kon u er slechts twee bij naam aangeven (zie gehoorverslag CGVS p.16). U stelde dat u tot zeven of tien jaar gevangenisstraf werd veroordeeld (zie gehoorverslag CGVS p.16). Echter blijkt uit de brief van uw advocaat dat u veroordeeld werd tot dood met ophanging (zie document 2, groene map). Het is ook merkwaardig dat u zo weinig kennis hebt aangezien u nog recent in contact stond met uw advocaat (zie gehoorverslag CGVS p.5). U stelde dat uw advocaat het druk heeft maar het gaat om essentiële elementen aangaande uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.16). Bovendien legde u de documenten ook voor, u had ze dan ook kunnen doornemen en lezen. U stelde dat u ze gewoon bekeek, wat wijst op weinig interesse in uw beweerde rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.12). Ter staving van uw verklaringen legde u documenten voor aangaande de beweerde rechtzaak (zie document 4, groene map). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u niet wist welke documenten u juist voorlegde aangaande uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.14). Vervolgens beweerde u dat het vonnis aanwezig was in deze documenten. Na vertaling door een tolk bleek dat de documenten die u voorlegde geen vonnis bevatten (zie vertaling, groene map). Er kan dan ook niet nagegaan worden of u veroordeeld werd of welke straf u zou gekregen hebben. U legde ook een fotokopie voor van een arrestatiebevel (zie document 3, groene map). Aan een fotokopie kan geen waarde worden gehecht aangezien fotokopieën onderhevig kunnen zijn aan plak-en knipwerk. U weet ook niet wanneer het arrestatiebevel werd uitgevaardigd (zie gehoorverslag CGVS p.16). Aangezien u geen enkel identiteitsdocument voorlegde, kan het CGVS ook niet nagaan of het om uw persoon gaat in de voorgelegde documenten. In Bangladesh is het ook makkelijk om documenten op maat te laten maken (zie document 1, blauwe map). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw documenten én uw verklaringen aangaande de beweerde rechtzaak. Hierbij voegt het CGVS ook nog toe dat u geen documenten voorlegde aangaande uw gronden of documenten van uw beweerde winkel (zie gehoorverslag CGVS p.16).

Aldus kon u uw asielrelaas niet aannemelijk maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw twee enveloppen kunnen zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die

aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Verzoeker toont niet aan dat, en om welke redenen, de motieven van de bestreden beslissing, die hem gekend zijn, hieraan niet zouden voldoen, noch maakt hij duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending ervan is dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.1.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153). Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolging in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Daarbij moet in acht worden genomen wat volgt :

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. De asielzoeker dient de waarheid te vertellen en in de mate van het mogelijke elementen aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij een aannemelijke verklaring te geven. (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2. Onderzoek van de asielaanvraag in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet m.b.t. de vluchtelingenstatus

2.2.1. Verzoeker verklaart Bangladesh te hebben verlaten omdat tegen hem een valse drugszaak zou ingediend zijn door leden van de Awami-league, als gevolg van zijn lidmaatschap van de BNP en een grondconflict.

2.2.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt echter geen enkel document of begin van bewijs neer ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit. Verzoeker verklaarde dat hij een nationale identiteitskaart had maar dat deze werd gestolen op 14 februari 2009. In Griekenland zou hij zonder problemen een paspoort verkregen hebben bij de Bengaalse ambassade, op grond van het voorleggen van een geboorteakte. Verzoeker weet echter niet waarom hij een paspoort aanvroeg. De geboorteakte zou door de Bengaalse ambassade zijn bijgehouden en vervolgens zou verzoeker zijn identiteitskaart in Griekenland hebben verloren.

Naast het feit dat het bevreemdend is dat de Bengaalse ambassade een belangrijk document zoals een geboorteakte zomaar inhoudt en bovendien geen kopie geeft, is het niet erg aannemelijk dat verzoeker die beweert een gegronde vrees voor vervolging te hebben omdat hij wordt gezocht door de Bengaalse overheid, zich aanmeldt bij diezelfde overheid en het gevraagde document probleemloos verkrijgt. Dit gegeven en het feit dat verzoeker een jaar lang in Italië verbleef zonder asiel aan te vragen, maakt reeds weinig aannemelijk dat verzoeker werkelijke problemen kende in Bangladesh. Deze vaststelling omtrent het gebrek aan bewijs inzake identiteit en de weinig aannemelijke beweringen inzake het verlies

van identiteitsbewijzen, houden een negatieve indicatie in wat het asielrelaas betreft. De verklaring van verzoeker dat hij “vanaf het eerste ogenblik eerlijk geweest (is) met betrekking tot de documenten” doet geen afbreuk aan deze vaststellingen en aan het gerechtvaardigde vermoeden van de verwerende partij dat verzoeker zijn paspoort verborgen wil houden.

2.2.3. Verzoeker stelt lid te zijn van het BNP sinds 2005 en daarin actief te zijn als publiciteitssecretaris sinds 2008 (gehoorverslag CGVS p. 6). Van iemand die beweert politiek actief te zijn kan een redelijke kennis verwacht worden over de BNP alsook een aannemelijke toelichting over zijn engagement als publiciteitssecretaris voor deze partij. Ook al geeft verzoeker aan een “eenvoudig man” zijn “zonder intellectuele bagage” en geen “partijideoloog”, dan nog slaagt hij er met deze bewering niet in om zijn beweerde profiel als publiciteitssecretaris aannemelijk te maken. Uit het gehoorverslag blijkt dat hij enkel een hoofdprincipe van het BNP kon weergeven (gehoorverslag CGVS p. 8) en dat hij vaag en algemeen bleef wat betreft zijn taak als publiciteitssecretaris (gehoorverslag CGVS p. 7). Gezien zijn functie waarbij verzoeker mensen moest informeren over meetings en hen moest overtuigen om de BNP te steunen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de verschillen tussen BNP en andere politieke partijen op een meer concrete wijze kan duiden, wat verzoeker niet deed (gehoorverslag CGVS p. 7) alsook op een meer doorleefde wijze verklaringen kan afleggen omtrent de wijze waarop hij mensen over meetings informeerde en beïnvloedde om het BNP te steunen. Daarenboven legt verzoeker een partijbrief voor waarvan hij niet weet wie hem heeft ondertekend (administratief dossier, stuk 12). Dit is niet aannemelijk, temeer nu deze partijbrief in de geschetste omstandigheden op zich geen bewijs is van het beweerde actief engagement van verzoeker, mede door het feit dat hij niet wordt ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Het gegeven dat verzoeker in wezen weinig tijd spendeerde aan de partij (gehoorverslag CGVS p. 6 en 7) en al lang van de partij weg is (gehoorverslag CGVS p. 8) doet geen afbreuk aan deze vaststellingen, gezien zijn voorgehouden specifieke profiel als publiciteitssecretaris.

2.2.4. Verzoeker vreest vervolging vanwege een valse rechtszaak die tegen hem werd ingespannen. Naar aanleiding van een grondconflict met een lid van de Awami-league, zouden er drugs bij verzoeker verstopt zijn en werd hij aangeklaagd wegens dealen ervan. De geloofwaardigheid van dit probleem wordt reeds aangetast door de ongeloofwaardigheid van het beweerde politieke engagement waaruit het probleem zou zijn voortgevloeid. Verzoeker blijkt verder onwetend te zijn over essentiële elementen (bv. naam van rechter, het artikel van de drugswet, de namen van alle getuigen, wanneer hadden eerste en laatste hoorzitting plaats, wanneer werd het vonnis uitgesproken, wanneer werd het arrestatiebevel uitgevaardigd) (gehoorverslag CGVS p. 15-16). Van verzoeker mag worden verwacht dat hij een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn rechtszaak toont aangezien dit feit aan de grondslag lag van zijn vlucht uit Bangladesh. Verzoeker kan dan ook niet dienstig voorhouden dat het Commissariaat-generaal “te grote eisen” stelt.

Verzoeker legde ook een aantal documenten voor ter ondersteuning van zijn relaas (administratief dossier, stuk 12), maar blijkt tijdens het gehoor niet te weten welke documenten het zijn en wat de inhoud ervan is. Verzoeker ondernam ook geen poging om meer uitleg te vragen aan zijn Bengaalse advocaat. Verzoeker gaf toe de documenten gewoon te hebben bekeken maar niet te hebben gelezen (gehoorverslag CGVS p. 12). Zo meent verzoeker dat zijn vonnis deel uitmaakt van de documenten, wat niet zo is (gehoorverslag CGVS p. 15). Verzoeker stelt veroordeeld te zijn tot 7 of 10 jaar gevangenisstraf, maar bij gebrek aan vonnis kan niet worden nagegaan of verzoeker effectief werd veroordeeld. Daarenboven blijkt uit de brief van verzoekers Bengaalse advocaat dat hij veroordeeld zou zijn tot dood met ophanging (administratief dossier stuk 12). Gezien het feit dat verzoeker beweert recent in contact te zijn met zijn Bengaalse advocaat (gehoorverslag CGVS p. 5), is het volstrekt ongeloofwaardig dat hij van zo'n essentieel gegeven niet op de hoogte is. Van een asielzoeker die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij zijn land van herkomst ontvlucht, mag worden verwacht dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht en minstens de informatie en documenten die hij dienaangaande bekomt, grondig bestudeert. De door verzoeker geëtalende onwetendheden geven blijk van een desinteresse die slechts kan wijzen op een dermate relativering van de voorgehouden vervolgingsvrees dat ze als ongeloofwaardig moet worden beschouwd.

Gegeven de gebrekkige kennis omtrent de neergelegde documenten, de ongeloofwaardige verklaringen die ermee gepaard gaan, de niet betwiste vaststellingen met betrekking tot de documenten zoals geschetst in de bestreden beslissing en de algemene achtergrond inzake valse documenten in Bangladesh, kan aan de neergelegde documenten dan ook geen authenticiteitswaarde worden toegekend.

2.2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Onderzoek van de asielaanvraag in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet m.b.t. de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker voert geen specifieke argumentatie inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en de overige elementen van het dossier in acht genomen, worden er geen zwaarwegende gronden in hoofde van de verzoeker aangetoond om aan te nemen dat hij bij zijn terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS